

<3 Pienempi kuin kolme -musikaalin teksti

I TARINA: Vuosi 1918

Johan: Ei helevetti! Jäärä ny ämmälle vangiks. No onneks olokoon. Päämajas vissiin naureskeltais, jos ne tietäis.

Anna: Perkeleen lahtari! Semmoista vasikanjuoksuu ku juoksit pusikkoon. Taisi komppanjasi tulla yllätetyksi. Sää näytät joteski tutulta. Tunnenks mää sun?

Johan: No, minkä siinä ku tommonen lauma iskee nurkan takaa. Enpä tiä ollaanko tuttuja. En muista nähneeni.

Hetken hiljaisuus

Anna: Mistäs päin Suomee sää oot Tampereelle päätyny?

Johan: Täältäähä mää oon, Amurista. Ootkos ite Tampereelta ku maaston tunnuit hallitsevan kiitettävästi vai koulutetaanko punikit jotenki erityisesti Pispalassa pärjään.

Anna: Ohhoh. Älä nimittle. Pispalasta mää oon.

Johan: Hetkinen, ekkai sää oo Niämisen Anna?

Anna: Miten ni. No oon.

Johan: Mää olen Johan, Juho. Mää tunnen sun veljes, Aaron. Oltiin Finlaysonilla työkaverit ennen ku tää hulluus alko. Missä Aaro on? Onko se hengissä?

Anna: Ku tietäs. (Käänny pois ja yrittää salata itkunsa.)

Hetken hiljaisuus

Johan: Otaks palan leipää?

Anna ottaa.

Johan: Kyllä me tästä selvitään.

Huoneen ovi rämähtää apposen auki ja sisään ryntää ryhmä valkoisten sotilaita.

Sotilas: Varo, Juhan! Se tappaa sut!

Laukaus. Anna kaatuu maahan kuolleena.

II TARINA: 1945

Hilda kirjoittaa kirjettä rintamalle miehelleen Ilmarille.

HILDA

”Rakas Ilmari,

Talavi jatkuupi harvinaisen kylmänä. Mie en muista tämmösiä pakkasia herran aikoihin nähäneeni. Potut paleltuva kellarhin, mutta naapurin Martta tuli häthin ja lainasit ruokapotut. Son saatava jostaki siemenpotut erikshen.

Pikku-Markun keuhkokuume on hellittämässä, mutta on minulla surkiataki kerrottavvaa; met jou'uimma hauttaamhan Juhon viime pyhänä. Ei raukka sinnilläkhän ennää kestäny että ois seuraavan suven nähäny. Ite sano jo tarpheeksi täsä elämäsä sotia ja tappamista nähäneensä. Onneksi se ei ole äitisti ennää näitä suremasa. Sikiö ja mie voimma kuiteski hyvin. Ku vaan kaikki kloorattas, että seleviäisimmä talaven selän ylitte – ja että hyvä Jumala antas sinun tulla sieltä elävänä poies. Palelekkko sie siellä? Mie kuon tikkuria sulle seuraavhan pakethin.

Yöt tuntuva yksinäisiltä kun on aikaa ruveta kaikkia joutaviaki funteeraamhan. Sillon mie kaipaam sinua kauhiasti ja aattelen, että kun sie vain säilysit eikä sulle sielä mithän, niin kyllä met täälä...”

Sisään kolistelee venäläinen sotilaskarkuri. Hilda säikähtää kovasti ja juoksee Markun sängyn eteen.

HILDA

”Herraisä, elä hyvä ihminen ammu!”

Mies polvistuu rukousasentoon, tekee ristinmerkkiä ja puhuu lakkaamatta. Näyttää kaulassaan olevaa medaljonkia, jossa on kuva pienestä tytöstä ja naisesta – hänen perheestään.

VENÄLÄINEN SOTILAS (seuraava repliikki venäjäksi)

"Ja plohovo ne shelaju. Pomogitje, dobraja gosposha. Onji ubjut, jesli dagonjat. U menja jest rebönok i shena. Ja plohovo ne shelaju, pomogitje..." (Tarkoittaa suomeksi: "En minä pahaa. Auttakaa, hyvä rouva. Tappavat, jos saavat kiinni. Lapsi ja vaimo minullakin... En minä pahaa. Auttakaa...")

HILDA

"Ei kai sinua jumalan hylykäämää voi auttamatta uloskhan pistää. Ja vaimo ja tyär kaipaava sinuakin riepua. Mistä mie sinulle...No Juhon palttoon sie saat ja tos on leipää. Lähe hyvä ihminen matkoihisti! Täältä net jos sinut löytävä, tappava vielä meät kaikki. "

Kohtauksen lopussa talon ulkopuolelta kuuluu huutoa (suomeksi ja venäjäksi); venäläinen on huomattu ja hänet ammutaan.

III TARINA: 1969

Hippejä notkuu sohvilla, jotkut jammailevat kitaralla, joku voisi soittaa vaikka bongoja

MARKKU

Mä en vaan halua sinne. En mistään hinnasta. Ei ihmisen kuulu oppia miten toinen ihminen tapetaan.

JUSSI

Mut kai sä ymmärrät, että jos kaikki tekee niinku sä, niin sitten neukut tulee ja ne tekee tästä maasta samanlaisen helvetin esikartanonsa niinku koko itäeuroopasta. Ei se vaan toimi niin.

MARKKU

Mitä väliä sillä on, vaikka Suomen jokainen mies olis joku sissitappaja? Neuvostoliitolla on varmaan aivan järkyttävän iso reservi ja jos ne tahtoo, ni ne ottaa Suomen, tehtiin me mitä tahansa.

JUSSI

Joo no jos muistellaan miten tossa talvisodassa kävi, niin eihän se ihan niin ollu..

JUSSIN TYTTÖYSTÄVÄ, LIISA

Taasko te kiistelette tosta?

(pojat ovat hiljaa)

PEKKA

Joo yllättäen noiden kahden keskustelu kääntyi taas tohon..

LIISA

Mä oon kuullu nää samat jutut niin monta kertaa.. Ettekö te ikinä kyllästy?

MARKKU

Mun mielestä se on vaan ihan turhaa, että Suomi käyttää hirveesti rahaa siihen, että ne pitää yllä jotain näennäistä suojaa. Väkivalta ei vähene väkivallalla. Ei tässä koko jutussa ole mitään järkeä.

PEKKA

Markku, älä ajattele liikaa. Sun on pakko mennä sinne joka tapauksessa, olit sä mitä mieltä tahansa.

MARKKU

Mä en mee sinne. Musta ei oo siellä mitään hyötyä ja siitä ei oo mulle mitään hyötyä.

JUSSI

No mitäs meinasit tilalle?

MARKKU

Mä hommaan hullun paperit. Mä vaikka... raahaan viikon verran appelsiinia talutushihnassa tai meen kutsuntatarkastukseen alasti.. Ihan mitä tahansa. Mä vaan toivon, että ne olis unohtanu lähettää mulle sen kutsuntakirjeen..

JUSSI

Mä en joskus kyllä ymmärrä tota sun asennetta.

MARKKU

Sodassa ihmiset ei oo enää ihmisiä. Niistä tulee hulluja. Mun isä vaatii että mä meen armeijaan, vaikka se oli ite siellä eikä se ollu entisensä kun se tuli takas.

JUSSI

Joo meidän kaikkien isät oli siellä. Se vähän niinku.. kuulu asiaan siihen aikaan?

PEKKA

Mun äiti oli lotta. Sille ei ainakaan tullu mitään traumoja. Paitsi että se näki kerran hirven niiden pihalla eikä uskaltanu viikkoon tulla ulos pirtistä.. Mut ei se hirveen iso kolaus sen mielenterveydelle ollu..

MARKKU

Ei kun oikeesti. Mä en tahdo itteeni siihen painajaishelvettiin. Se herää vieläkin joka yö huutaen, luulee että se on just silponu käsikranaatilla kaks neuvostosotilasta... Se on.. Ihan kamalaa..

RITU

Rauhotu.

MARKKU

Sen on pakko turruttaa päänsä viinalla joka ilta, että se jaksaa.. Ja silti mä kuulen joka yö seinän läpi kuinka se itkee. Onneks se ei sentään lyö äitiä.

(Tähän se sisäänrakennettu helvettikohtaus)

MARKKU

Se sanoo mulle, että mä en oo mies, jos mä en mee armeijaan. Se sanoo mulle, että se ei enää ikinä puhu mulle jos mä petän sen tässä asiassa. Mä en oo enää sen poika.

(tauko)

JUSSI

Mä oon pahoillani mutta se on vaan ihmisen osa tässä maailmassa. Sotia ei voi välttää. En mäkään niistä tykkää, mutta ei ole paljoa vaihtoehtoja.

MARKKU

Sodat on turhia. Ne aiheuttaa vaan pahaa.

JUSSI

Koitappa sanoa se valtaapitäville..

RITU

Munkin isä oli siellä.. Mä olin pieni silloin enkä ymmärtäny yhtään mitä tapahtu. Tiesin vaan että jotkut muut oli päättäny, että nyt on jokasen miehen lähdettävä tappamaan.

MARKKU

Just tossa on sotien järjettömyys. Miks joku muu voi päättää jotain tollasta?

RITU

En ymmärtäny myöskään sitä, että miks oli "me" ja sitten oli "ne". Ihan samanlaisilta ihmisiltä ne näytti valokuvissa ku mekin. En kyllä ymmärrä sitä vielääkään. Mitä järkeä on koko valtiojärjestelmässä? Että lähdetään luomaan muureja ihmisten välille sen mukaan, missä asutaan tai mitä kieltä puhutaan..

PEKKA

No hei en mä ainakaan halua leimautua samaan jengiin turkulaisten kanssa! Eihän niiden puheestakaan saa mitään selvää..

RITU

Turpa kiinni. Ei Turussa ole mitään pahaa. Ihmisillä on vaan liikaa typerä ennakkoluuloja. Ei ne ihmiset siellä Vietnamissa oo erilaisia ku Amerikassakaan, mutta silti jenkkien on pakko hyökätä sinne. Eihän niillä siviileillä ole sen päätöksenteon kanssa mitään tekemistä. Ja mitä ne sille mahtaa, jos amerikkalaiset päättää tuhota koko maan napalmilla?

JUSSI

Se on kyllä ihan kamalaa.. Turkulaiset ja jenkit on kyllä ihan perseestä.

RITU

Ja onko vietnamilainen yhtään sen parempi, jos ne vangitsee jenkkisotilaita ja kiduttaa niitä?

JUSSI

No jenkithän siinä maahan tunkeutuu.

RITU

Mutta ihmisiä nekin on. Ihan samalla lailla ku venäläisetkin on ihmisiä, vaikka meidän isät kuinka väittäis muuta. Mun setä kerto, että suomalaisetkin on rääkänny venäläisiä ihan yhtä lailla, vaikka sitä ei julkisesti kukaan myönnäkään. Sota tekee ihmisistä eläimiä. Ei se palvele ketään. Mitä Neuvostoliittokin hyötyi näistä sodista? Ne sai haluamiaan maa-alueita, mutta niiltä kuoli tuhansia ihmisiä. Ja se taas tarkoittaa tuhansia perheitä ilman isää. Ja Suomessa sama juttu.

MARKKU

Mun isä ei oo eläny yhtään onnellista päivää sodan jälkeen.. Eikä se varmasti ole ainoa. Onkohan maailmassa yhtään ihmistä, joka olis todella onnellisempi sodan jälkeen kuin sitä ennen? Miks ihmiset ylipäänsä sotii, jos kaikki on sen jälkeen vaan traumatisoituneita alkoholisteja?

PEKKA

Joo sori vaan kaverit mutta meikä lähtee nukkumaan. Ette te maailmaa saa parannettua vaikka te kuinka vatkaisitte. Hyvää yötä.

JUSSI

Joo mäkään en kyllä enää tiedä mitä mun pitäis ajatella.. Ehkä parempi jos mäkin lähdän tutkimaan untemaita.. Öitä!

(molemmat poistuvat)

MARKKU

Mä en tahtois joutua ajatteleen koko asiaa.

RITU

Mut ei se ole mikään vaihtoehto, että esität hullua ja vapaudut sillä. Se tuottaa sulle kuitenkin vaikeuksia koko sun loppuelämän. Enkä mä sitäpaitsi usko että Suomi joutuu sotaan.

MARKKU

Se on periaatekysymys.

RITU

Kyllä sä selviät.

MARKKU

Miten mä selviän jos mun pitää olla kaukana susta niin pitkän aikaa?

RITU

Markku. Se on lyhyt aika ja sen jälkeen me voidaan taas olla yhdessä. Sä et oo kaukana musta ikinä, olit sä missä hyvänsä. Sä oot aina lähempänä mua kuin kukaan. Jos sä vaan itse tahdot.

MARKKU

Tottakai mä tahdon. Enemmän kuin mitään.

RITU

Joten älä huoli. Me selvitään vaikka meidän pitäis asua eri puolilla maapalloa kokonainen vuosikymmen. Ei välimatkalla ja ajalla oo mitään merkitystä. Mä rakastan sua aina.

MARKKU

Mä rakastan sua.

(Sammuttavat valon ja alkavat nukkua)

IV TARINA: 1985

Punkkarit, fiftarit ja hämyt Tulivuorirockissa.

Vuosi 1985. Tulivuorirock. Hanoi Rocks soittaa. Mervi 17.v seisoo vessajonossa. (Jonossa on myös muita punkkareita, fiftareita ja hämyjä.) Humalainen fiftaripoika alkaa ahdistella Merviä.

Fiftaripoika: Onpas siinä hyvännäkönen mimmi! (alkaa kouria Merviä)

Mervi: Painu sinä helvettiin siitä! Mua ei kourita tolla tavalla!

(Mervi yrittää tönä poikaa kauemmas, mutta poika ei hellitä. Jukka näkee tilanteen ja ryntää apuun.)

Jukka: Lähe menee vitun fiftari, etkö tiiä ettei kauniita naisia kohdella noin? (riuhtaisee fiftaripojan irti Mervistä ja poika luovuttaa, Jukka jää Mervin luokse)

Jukka: Ootsä okei? Mä oon muuten Jukka.

Mervi: Joo oon, kiitti avusta. Mervi. (kättelee Jukkaa) Vihaan fiftareita ku ne on just tommosia...

Jukka: Joo ei mitään. Mitäs bändejä oot muuten menossa kuuntelee tänää?

Mervi: Varmaan ainaki tota Pelle Miljoonaa jos se ny koskaan pääsee lavalle asti ku toi Hanoi Rocks ei osaa lopettaa keikkaansa koskaan... Mä en kestä tommosta glamrock-jumputusta, punkkia sen olla pitää!

Jukka: Älä nyt, onhan noillakin joitain ihan hyviä biisejä! Yritätsä väittää et kuuntelet ainoostaan punkkia?

Mervi: Joo, todellaki.

Jukka: No aika ahdasmielistä...

Mervi: Jep. Hei toi vessa vapautu nyt mut törmäillään!

(Mervi menee vessaan, Jukka lähtee omille teilleen.)

(Muutaman tunnin kuluttua:)

(Mervi vaeltelee ympäröivänsä festarialueella etsien kavereitaan. Hän näkee sattumalta Jukan.)

Mervi: Jukka!

(Jukka menee Mervin luo.)

Jukka: Katos Mervi! Ei kai vaan oo tullu otettua vähän liikaa?

Mervi: Ei ehei! Mut mulla on pikkunen ongelma: oon hukannu kaikki mun frendit ja meidän teltta on rikottu et satutko tietää mitään yöpaikkaa?

Jukka: No mun telttaan saattais mahtuu yks kuuma punk-Birgitta...

Mervi: Hei kiitti! No mentäiskö?

(Jukka nyökkää ja he lähtevät teltalle.)

(Seuraavana aamuna Mervi livahtaa ulos Jukan teltasta ja löytää kaverinsa. He ovat lähdössä kotiin.)

kaveri: Mervi! Missä oot ollu?

Mervi: Mä en löytäny teitä enää illalla nii menin sit yhen Jukan telttaan yöks...

kaveri: Apua ootsä hullu!

Mervi: Ai mitennii?

kaveri: Ethän sä nyt sekstaa jonku umpioudon tyyppin kans hei!

Mervi: No mut mähän syön pillereitä...

kaveri: No haloo, kelaat ny! Eihän ne suojaa taudeilta! Kaikki aidsit sun muut! Etsä muka sitä tienny?

Mervi: No ihan sama, ei mulle mitään tullu. Varsinki ku se Jukka oli niin ihana. Harmi vaan, ettei varmaan enää nähä ku en tiä sen sukunimee tai kotipaikkaa enkä mitää...

kaveri: Nii. No saat kertoa kyl kaiken kotimatalla. Lähetääks liftaan?

(Muutaman viikon päästä Mervin kesäyöpaikalla:)

pomo: Mervi hei, sulle on tullu joku kortti!

(pomo tuo kortin Merville, joka alkaa lukea)

kortti:

Me selvittään kaikesta. Ja
tehdään sitä paitsi tästä
maailmasta parempi paikka.

: Jukka

Punk-Birgitta
Järvisen Mansikkatila
12345 Kemi

V TARINA: 2010

KOHTAUS 1.

Matilda ryntää musiikkiluokkaan, missä Jukka on virittämässä kitaraa. Matildan vaatteet ovat vinksallaan, sillä hän on ollut juuri vessassa jonkun pojan kanssa ja lähtenyt sieltä kiireellä.

Matilda: Anteeksi, että mä häiritsen. Olisiko sulla ihan hetki aikaa?

Jukka: No eipä tässä kiirekään taida olla.

Matilda: Hyvä. Voinko mä puhua sulle sellasesta asiasta, joka ei liity kouluun? Kun mulla ei ole ketään muuta, kenelle mä voisin kertoa.

Jukka: Onhan sinulla kavereita.

Matilda: Niin mutta kun ne kaikki tuntee sen kanssa ja juorut leviää tosi nopeesti ja mä tiedän että mä voin luottaa suhun. Voinhan?

Jukka: Totta kai.

Matilda: Hyvä. (*alkaa astella ympyrää*) Mä en kestä! Mä en vaan kestä! Mä oon totaalisen rakastunut ja se on vaan niin väärin!

Jukka: Ei rakkaus ole koskaan väärin.

Matilda: On se tässä tapauksessa. Mä en uskalla enää katsoa sitä silmiin – tai ketään silmiin – kun musta tuntuu että se ja kaikki muutkin tietää.

Jukka: No eihän se nyt maailmanloppu voi olla. Rakastuminen on osa nuoruutta. Nuorena opitaan rakastamaan ja kohdataan vastoinkäymisiä ja niistä opitaan sitten tulevaisuudessa. Mutta koskaan rakkaus ei ole väärin.

Matilda: On se.

Jukka: Miten niin?

Matilda (*on hetken hiljaa ja mutisee sitten*): No kun se on Aada.

Jukka: Kuka?

Matilda: No Aada.

Jukka: Aada? Ai se kitaristi/pianisti/joku-tyttö, jonka kanssa sä liikut?

Matilda: Just se. Se, joka soittaa kitaraa/pianoa/jotain niin hyvin. Siinä ihan sulaa, kun kuuntelee. Se on vaan niin kaunis ja lahjakas ja mukava ja kiltti ja ihana ja mä oon ihan rakastunut siihen!

Jukka: No mikä on sitten ongelma?

Matilda (*epätoivoisena*): Koska ei se tykkää musta. Se on hetero ja se luulee että mäkin olen. Kaikki lulee että mä olen, mutta en mä ole! Enkä mä voi kertoa kenellekään, muuten mut potkittaisi pihalle joka paikasta ja kaikki juoruilis ja mä jäisin ihan yksin ja Aada vihaisi mua koko mun loppu elämän!

Jukka: No, no. *(laittaa kitaran pois ja nousee taputtamaan Matilda olalle)* Ei kukaan sinua vihaa. Ja jos kaverisi ovat sinun arvoisia, he hyväksyvät sinut juuri sellaisena kuin olet.

Matilda: Eikä hyväksy! Mun elämä on pilalla! *(alkaa itkeä ja lysähtää tuoliin istumaan)*

Jukka ei tiedä, mitä sanoa ja silittää Matildan hiuksia epävarmasti. Matilda painaa päänsä Jukan kainaloon ja hautaa kasvonsa Jukan paitaan. He ovat hetken aikaa näin, kunnes ovi aukeaa ja Aada ja Peetu tulevat sisään. Jukka ja Matilda jähmettyvät paikalleen.

Aada: Matilda? Mitä...? *(huomaa Matildan itkuiset silmät ja vinksallaan olevat vaatteet ja ryntää Matildan luo)* Voi ei! Matilda, oletko sä kunnossa?

Matilda: Mitä? Ai, joo. Olen mä.

Jukka *(selvittelee kurkkuaan)*: Teidän pitäisi mennä jo seuraavalle tunnille, ettette myöhästy.

Aada *(mulkaisee Jukkaa ja kääntyy Matildan puoleen)*: Tule, Matilda, mennään.

Aada, Matilda ja Peetu lähtevät luokasta.

Aada: Mitä se sika sulle teki?

Matilda: Häh? Mitä? Kuka?

Aada: No Jukka!

Matilda: Ai... miten niin?

Aada: No kato nyt ittees. Kato sun vaatteita ja sähän itket. Törkee ahdistelija. Mennään heti kertomaan reksille.

Matilda: Eii! Ei mennä! Ei se ollut mitään.

Peetu: Matilda hei, kyllä sen on pakko joku rangaistus tollasesta kärsiä.

Matilda: No... mä kerron kotona mun porukoille. Mutta ei kerrota reksille. Mä en halua.

Aada: Lupaa sitten kertoa kanssa.

Matilda: Joo, mä lupaan.

KOHTAUS 2. Mesekeskustelu

Peetu sanoo:

Moi aada (:

Aada sanoo:

No Moi

Peetu sanoo:

saitsä mitään irti siitä matildasta?

Aada sanoo:

No en mä nyt oikein, se vaan oli jotenkin sellanen "älä sä mieti sitä, kyllä mä tiedän" tyylinen, ei suostunu kertoon mitään

En tiä, mikä sillä oikein oli

Peetu sanoo:

just

se on just nii matildan tyylistä. vittu se jukka on kusipää

Aada sanoo:

Joo. Kyllähän sen nyt Matildasta ymmärtää, et on varmaan aika sekava mielentila tollasesta käytöksestä

Peetu sanoo:

joo niimpä

pitäisköhän meidän varata sen puolesta aika johonki koulupsykologille?

Aada sanoo:

No ei ehkä ihan heti, mut vois kyllä puhua sille

Pitäiskö mennä koulun sivuille vieraskirjaan kertoon kaikille, millanen opettaja se Jukka on?

Peetu sanoo:

vois oll

olla

Aada sanoo:

Jotenkin lierolta se vaikuttaa nyt, ku näki, mitä se on Matskullekin tehnyt

Paatu sanoo:

saatanan pedofiili

Aada sanoo:

Puhuttelee oppilaita etunimellä ja oppilaat sitä etuniellä...

Sit se aina tulee kauheen lähelle sillain kattoon, et miten mäkin soitan

Peetu sanoo:

niin. ihan varmaan kyllää sun tissejä.

sairas paska

Aada sanoo:

Jep

Peetu sanoo:

pitäiskö meidän soittaa matskulle?

ja kysyä sitä vaikka kahville? että sais sen ajatukset pois siitä?

Aada sanoo:

Nii

Mut mietitähän eka, miten sen sanois sinne vieraskirjaan

Peetu sanoo:

pitäiskö meidän varottaa?

Aada sanoo:

Siellä kumminkin käy kaikki, kun ne käy intrassa ja kattoo samalla sen vieraskirjan sieltä sivuilta

Peetu sanoo:

niinpä. pistä sää. mä en osaa käyttää sitä niin hyvin

Aada sanoo:

Joo. Mut mitä siihen kirjottais?

Peetu sanoo:

öö

vaikka että "Jukka on sairas pedofiili. Kaks oppilasta bustas sen kähmimästä oppilasta tänään. Tehkää asialle jotain"

Aada sanoo:

Joo, käyn laittaaan x) Anonyyminä, et suojellaan Matskua.

Peetu sanoo:

joo. ei matskun pidä kärsiä tästä enempää

Aada sanoo:

Jos sä soittaisit sille, ni sen ei tarvii olla yksin? Nähään vaikka kaupungilla puolentunnin-tunnin päästä?

Peetu sanoo:

joo, käy.

kirjota sä se sinne vieraskirjaan, mä soitan matskulle nyt

Aada sanoo:

Joo. Nähään sit, moikka!

Peetu sanoo:

joo moimoi

KOHTAUS 3.

Jukka lukee lehteä pahantuulisena.

MERVI

Kappas, herra on oikein päässyt lööppeihinkin! Oiskohan sulla jotakin kerrottavaa mulle?

JUKKA

Ai tästä oppilas-mytäkästä vai? Tää on yhtä helvetin väärinkäsitystä koko vyyhti.

MERVI

Ai väärinkäsitystä? Ai että opiskelijat käsitti väärin sun kourimiset ja lähentelyt vai? Ooks sä ihan sairas? Se tyttöhän vois olla meidän lapsi!

JUKKA

Sinä et nyt käsitä. Älä nyt hei, ihan tosi.

(Jukka lähestyy Merviä.)

MERVI

Älä koske muhun!

JUKKA

Hei tää on nyt väärinkäsitystä koko homma! Kyllähän sä nyt mut tunnet.

KOHTAUS 4.

AADA

Miks sä suojelet sitä pedofiilia? Eksä tajua, mitä se on tehny?

MATILDA

Sä et ite nyt tajua ollenkaan, mitä on tapahtunu. Tää koko juttu on aivan totaalisesti karannu käsistä.

AADA

Eik se oo vaan hyvä, että tää juttu on levinnyt koko koulun tietoon ja lehdessäki oli jotain. Vieraskirja pursuaa juttuja! Ykski kerto ku sen kaveriki kerto ett se oli nähny ku Jukkis oli mulkannu yhen tissejä tai jotain ja...

MATILDA

Häh? Eihän toi oo totta! Ne vaan kuvittelee ja haluaa olla jotain ihme uhreja. Mä halusin vaan puhuu jollekin luotettavalle.

AADA loukkaantuu

Enks mä oo tarpeeks luotettava? Tai edes Peetu. Mähän oon sun paras ystävä. Jos sä oot sen jo sille Jukallekin kertonut, niin mikset sä muka mulle vois kertoa?